ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଉଣେଇଶ ନମ୍ବର

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ‘ଘଣ୍ଟା’ ଶବ୍ଦର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ମହତ୍ତ୍ୱ

Jeff Pippenger
2023-12-14

“ଘଣ୍ଟା” ଶବ୍ଦଟି ପୁରାତନ ନିୟମରେ କେବଳ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ମାତ୍ର ମିଳେ, ଏବଂ ଏହା ସଦା କୌଣସି ନ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଚାର ସହ ଯୁକ୍ତ ଅଛି। ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହା ରବିବାର ନିୟମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦନେଗୋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ଉପରେ ଜୋର ଦିଆଯାଇଛି।

ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହା 1798 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ସତର୍କବାଣୀର ଆଗମନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ବ୍ୟବହୃତ ହେବାବେଳେ, ଏହା 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲା। ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ “hour” ଶବ୍ଦର ଏହି ଦୁଇଟି ବ୍ୟବହାର 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଇତିହାସ ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଇତିହାସ। ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ “hour” ଶବ୍ଦ ଯେ ଦୁଇଥର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ସେଥିରେ ସେହି ସାତଟି ଗର୍ଜନ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି, ଏବଂ ତେଣୁ 1989 ରୁ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ “ଘଣ୍ଟା” ବୋଲିଥିବା ଶବ୍ଦଟି ରବିବାରୀୟ ନିୟମକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ଶେଷ ଉପରେ ରହିଛି, ଯାହାକି ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ବାବିଲୋନର ଶେଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ। ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଭଙ୍ଗିରେ ଥିବା ଧ୍ୱଜ ଉପରେ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜରଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ବିଚାର ଉପରେ ଅଛି, ଯଦ୍ୟପି ଶେଷରେ ଦାନିଏଲ୍ ଧ୍ୱଜକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରି କଥାବସ୍ତୁରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି।

ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗର “ଘଣ୍ଟା” ଏବଂ ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ “ଘଣ୍ଟା” 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦନମୂଳକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟରେ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ବିଚାରର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକର ଖୋଲାଯିବା ହେଉ କି, କିମ୍ବା ଯେମାନେ ପରିତ୍ରାଣକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆନାଯାଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭ ହେଉ, ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦନମୂଳକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭରେ, ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ବିଚାର ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବିଚାରର ସତର୍କବାଣୀ ଦାନିଏଲର ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ “ଘଣ୍ଟା” ଶବ୍ଦର ପ୍ରଥମ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ବିଚାର ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏର ପ୍ରକୃତ ଆରମ୍ଭ ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ “ଘଣ୍ଟା” ଶବ୍ଦଟି ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପ୍ରୟୋଗ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଦାନିଏଲ “hour” ଶବ୍ଦଟିକୁ ଯେପରି ଉପଯୋଗ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ପାଇଁ ବ୍ୟାକରଣଗତ ପଦ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଏକ “polysemy”। “Polysemy” ହେଉଛି ଏମିତି ଏକ ଶବ୍ଦ, ଯାହାର ବିଭିନ୍ନ ସଙ୍କଳ୍ପନାମୂଳକ ଅର୍ଥ ରହେ, କିନ୍ତୁ ସେସବୁକୁ ଏକେ ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଗୋଷ୍ଠୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ। ଦାନିଏଲ “hour” ଶବ୍ଦଟିକୁ ଯେ ପାଞ୍ଚଥର ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି, ସେସବୁ ସ୍ଥାନରେ ନ୍ୟାୟବିଚାରକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳଦାୟକ ବିଚାରର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପକ୍ଷକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ, ଯାହାକୁ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାର ବୋଲି କୁହାଯାଏ, କିମ୍ବା ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ବିଚାରକୁ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ କିଏ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ କିମ୍ବା ପାଇବେ ନାହିଁ, ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଛନ୍ତି। 1844 ମସିହାର October 22 ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନମୂଳକ ବିଚାର ହେଉ କିମ୍ବା ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା Sunday law ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାର ହେଉ, ଉଭୟ ବିଚାର ସ୍ୱଭାବତଃ ପ୍ରଗତିଶୀଳ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳଦାୟକ, ଅର୍ଥାତ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାର Sunday law ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ

କ୍ର ମେ ତୀବ୍ର ତର ହୋଇଯାଏ, ଶେଷରେ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ର ହକାଳର ସମାପ୍ତି ଏବଂ ଶେଷ ସାତଟି ମହାମାରୀ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ ।

ଦାନିଏଲ ପାଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଘଣ୍ଟା" ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ବେଲଶଜ୍ଜରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ସେ ଯେ ଜାତି ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିଲେ ସେହି ଜାତିର ଶେଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ୍ୟାୟକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ।

> ସେହି ସମୟରେ ଜଣେ ମଣିଷର ହାତର ଆଙ୍ଗୁଠିମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ଏବଂ ରାଜପ୍ରାସାଦର ଦେୱାଳର ପଲାସ୍ତର ଉପରେ ଦୀପସ୍ତମ୍ଭର ସାମ୍ନାରେ ଲେଖିଲେ; ଏବଂ ରାଜା ସେହି ଲେଖୁଥିବା ହାତର ଅଂଶକୁ ଦେଖିଲେ। ଦାନିଏଲ 5:5.

କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାର ରବିବାର ନିୟମରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ; ଏହା ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତିର ଉତ୍ସର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ବିଷୟ ଅଧିକ ଭାବେ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଉଦ୍ଭବିତ ସଙ୍କଟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ତୂରର ବେଶ୍ୟାଙ୍କର, ଏବଂ ସେପରି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାର ରବିବାର ନିୟମରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ବିଚାରର ପ୍ରତୀକ ଥିବା ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ଅଟେ।

> ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେପରିକି ତୁମେ ତାହାର ପାପରେ ଅଂଶୀ ନ ହଅ, ଏବଂ ତାହାର ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଗ୍ରହଣ ନ କର। କାରଣ ତାହାର ପାପଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଯେପରି ତୁମକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇଥିଲା, ସେହିପରି ତାହାକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅ; ଏବଂ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ତାହାକୁ ଦୁଗୁଣା କରି ଦୁଗୁଣା ଦିଅ; ସେ ଯେ ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା, ସେହି ପାତ୍ରରେ ତାହା ପାଇଁ ଦୁଗୁଣା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର। ସେ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ନିଜକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଛି ଏବଂ ଭୋଗବିଳାସରେ ଜୀବନ କାଟିଛି, ସେତେ ପରିମାଣରେ ତାହାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଶୋକ ଦିଅ; କାରଣ ସେ ନିଜ ହୃଦୟରେ କହେ, ମୁଁ ରାଣୀରୂପେ ବସିଛି, ମୁଁ ବିଧବା ନୁହେଁ, ଏବଂ କେବେ ଶୋକ ଦେଖିବି ନାହିଁ। ଏହିକାରଣରୁ ତାହାର ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଆସିବ—ମୃତ୍ୟୁ, ଶୋକ, ଏବଂ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ; ଏବଂ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅଗ୍ନିରେ ଦହିଯିବ; କାରଣ ଯିଏ ତାହାର ବିଚାର କରନ୍ତି, ସେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପରାକ୍ରମୀ। ଏବଂ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ, ଯେମାନେ ତାହା ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଭୋଗବିଳାସରେ ବଞ୍ଚିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଦହନର ଧୂଆଁକୁ ଦେଖିବେ, ସେତେବେଳେ ତାହା ପାଇଁ ବିଲାପ କରିବେ ଏବଂ କାନ୍ଦିବେ; ତାହାର ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଭୟରେ ଦୂରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିବେ, ହାୟ, ହାୟ, ସେହି ମହାନ ନଗର ବାବିଲୋନ, ସେହି ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ନଗର! କାରଣ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟାରେ ତୋର ବିଚାର ଆସିଗଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4–10.

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରେ ରବିବାର ଆଇନ, ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଯାହା କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ସେହି "ଘଣ୍ଟା"ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ, ଯେମାନେ ଏଯାବତ୍ ବାବିଲନରେ ଅଛନ୍ତି, ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଡାକାଯାଆନ୍ତି। ଏହି ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ଯେତେବେଳେ ବିଚାର "ସେହି ମହାନ ନଗରୀ, ବାବିଲନ" ଉପରେ ଆସେ। "ଘଣ୍ଟା" ଶବ୍ଦଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିକୃତ ତାହାର ବିଚାର, ସେହି ସମୟାବଧିକୁ ଆବର୍ତ୍ତ କରେ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ପାଳ ବାବିଲନରୁ ଡାକାଯାଆନ୍ତି।

> ସେହି ଦିନରେ ଯିଶୟଙ୍କର ଏକ ମୂଳ ହେବ, ଯେ ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ; ଜାତିମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଖୋଜି ଆସିବେ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ରାମ ମହିମାମୟ ହେବ। ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପୁଣି ନିଜ ହାତ ବଢ଼ାଇବେ, ଯେଣୁକି ନିଜ ଜନମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗକୁ, ଯେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥିବେ, ଅଶ୍ଶୂରରୁ, ମିଶରରୁ, ପାଥ୍ରୋସରୁ, କୂଶରୁ, ଏଲାମରୁ, ଶିନାରରୁ, ହାମାଥରୁ, ଏବଂ ସମୁଦ୍ରର ଦ୍ୱୀପମାନଙ୍କରୁ ଫେରାଇ ଆଣିବେ। ଏବଂ ସେ ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପତାକା ଉତ୍ଥାପିତ କରିବେ, ଇସ୍ରାଏଲର ନିର୍ବାସିତମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରୁ ଯିହୁଦାର ଚିତରାହୋଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ। ଯିଶାୟ 11:10–12।

୧୮୪୪ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ, ଯେତେବେଳେ "ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପୁନି ନିଜ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇବେ।" ସେ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ "ପୁନି" ବାହାରକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଧ୍ୱଜ ନୁହଁନ୍ତି, କାରଣ ଧ୍ୱଜ ହେଉଛନ୍ତି "ଯିଶୟଙ୍କ ମୂଳ," ଯିଏ "ଧ୍ୱଜ" ଭାବେ ଉଚ୍ଛ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ "ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନେ ଖୋଜନ୍ତି।" ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ, ପରମେଶ୍ୱର ଜାତିମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକିବେ।

ସେ ପ୍ରଥମେ "ଇସ୍ରାଏଲର ପରିତ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କୁ," ଯେମାନେ "ଯିହୂଦାର ଛିତରାଇଥିବା ଲୋକମାନେ," ଏବଂ ଯେମାନେ "ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରୁ" ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଏହା କରିବେ, ଯେବେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ରାସ୍ତାରେ ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନ ଧରି ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିବାର ଶେଷରେ ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ, ଯେହା ହିଜକିଏଲଙ୍କର ମୃତ ଓ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଉପତ୍ୟକା ମଧ୍ୟରୁ ଯାଏ।

"ବାବିଲୋନ", ସେହି "ବଳବାନ ନଗରୀ" ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ବିଚାର ଯେ "ଘଣ୍ଟା"ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ମହା ଭୂମିକମ୍ପ"ର ଘଣ୍ଟା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ବିଚାର ସେହି "ଘଣ୍ଟା"ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ; କାରଣ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଭୂମିକମ୍ପର ସେହି "ଘଣ୍ଟା"ରେ ସାତ ହଜାର ଲୋକ ନିହତ ହୁଅନ୍ତି। ସେହି ସାତ ହଜାରକୁ ନବୂଖଦ୍ନିତ୍ସରଙ୍କ "ସର୍ବାଧିକ ବଳବାନ ପୁରୁଷମାନେ" ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଯେମାନେ ସାଧାରଣ ତାପଠାରୁ "ସାତ ଗୁଣ" ଅଧିକ ଉଷ୍ମ କରାଯାଇଥିବା ଭଟ୍ଟିରେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍‌ନଗୋଙ୍କୁ ଫିଙ୍ଗୁଥିବାବେଳେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ। ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବରେ ସେହି "ସାତ ହଜାର" ଫ୍ରାନ୍ସର ରାଜବଂଶୀମାନଙ୍କୁ, କିମ୍ବା ତାହାର ବଳବାନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ କେବଳ ବେଲଶତ୍ସର ନିହତ ହୋଇନଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସେନାବାହିନୀ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଥିଲା। ରବିବାର-ବିଧିର "ଘଣ୍ଟା" ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଭଟ୍ଟିରେ ଫିଙ୍ଗାଯାଉଥିବାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପୀଡନର ଆରମ୍ଭ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସେହି ସମୟରେ ମହାନ ନଗରୀ ବାବିଲୋନ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ।

ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ମହାନ ଭୂମିକମ୍ପର "ଘଣ୍ଟା" ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ଅଗାଧ କୁଣ୍ଡରୁ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ରାସ୍ତାରେ ହତ ହୋଇଥିବା ପୂର୍ବତନ ମୃତ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠାଯାଏ। ସେଠି ଏହା ସେହି ଏକେ "ଘଣ୍ଟା" ମଧ, ଯେଉଁଥିରେ ତୃତୀୟ ହାୟ, ଯାହା ସପ୍ତମ ତୁରୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଧ୍ୱନିତ ହୁଏ। ସପ୍ତମ ତୁରୀ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ହାୟ, ଏବଂ ସେହି ଅନ୍ତିମ ହାୟ-ତୁରୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାର ଆଣିବା ନୁହେଁ ଯେମାନେ ରବିବାର ଉପାସନାକୁ ବଳପୂର୍ବକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି, ବରଂ ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରିବା ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ତୃତୀୟ ହାୟ, ସପ୍ତମ ତୁରୀ, ଏବଂ ଜାତିମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପନ—ଏହି ସବୁ ପ୍ରତୀକ, ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ଲାମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭୂମିକାକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମହାନ ଭୂମିକମ୍ପର ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ମହାନ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲା, "ଏଠାକୁ ଉପରକୁ ଆସ।" ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ମେଘରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଦ୍ଧାରିତ ହେଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ଏବଂ ସେହି ଘଣ୍ଟାରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା, ଏବଂ ନଗରର ଦଶମାଂଶ ଭାଗ ପତିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେହି ଭୂମିକମ୍ପରେ ସାତ ହଜାର ମଣିଷ ନିହତ ହେଲେ; ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ ଭୀତ ହେଲେ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ଅତୀତ ହୋଇଗଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ତୃତୀୟ ହାୟ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି। ଏବଂ ସପ୍ତମ ଦୂତ ତୂରୀ ବାଜାଇଲେ; ତାହାପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମହାନ ସ୍ୱରମାନେ ହେଲା, ଯେମାନେ କହୁଥିଲେ, "ଏହି ଜଗତର ରାଜ୍ୟମାନେ ଆମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏବଂ ତାଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରାଜ୍ୟ କରିବେ।" ଏବଂ ଚବିଶି ଜଣ ପ୍ରାଚୀନ, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ନିଜ ଆସନରେ ବସିଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜ ମୁହଁ ଉପରେ ପଡ଼ି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରି କହିଲେ, "ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଯିଏ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି, ଆମେ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛୁ; କାରଣ ତୁମେ ତୁମ ମହାନ ଶକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛ, ଏବଂ ରାଜ୍ୟ କରିଛ। ଏବଂ ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ତୁମର କ୍ରୋଧ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ଏବଂ ମୃତମାନଙ୍କର ବିଚାର ହେବାର ସମୟ ଆସିଛି, ଏବଂ ତୁମର ସେବକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ

> ପବିତ୍ର ମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଛୋଟ ବଡ଼ ଯେମାନେ ତୁମର ନାମକୁ ଭୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବାର ସମୟ ଆସିଛି; ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ବିନାଶ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାର ସମୟ ମଧ୍ୟ ଆସିଛି।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:12–18।

ଏଜିକିଏଲଙ୍କର ମୃତ ଅସ୍ଥିମାନେ "ମେଘରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଦ୍ଧାରିତ" ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ନବୁକଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କର ସଙ୍ଗୀତ ବାଜିବା ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା "ଘଣ୍ଟା"ରେ, ତୂରର ବେଶ୍ୟା ଗାଇବା ଆରମ୍ଭ କରୁଥିବାବେଳେ, ଏବଂ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଇସ୍ରାଏଲ ନାଚିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଥିବାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ "ସେମାନଙ୍କୁ" ଦେଖନ୍ତି। ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଇସ୍ରାଏଲ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛି, ରାଜା ନବୁକଦ୍ନେଜ୍ଜର ଅଜଗର ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ତୂରର ବେଶ୍ୟା ପଶୁ ଅଟେ। ନୃତ୍ୟଟି ଏଲିୟାଙ୍କ କଥାରେ ବାଆଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଏବଂ ଉପବନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ଏହା ହେରୋଦିୟାଙ୍କର କନ୍ୟା ସାଲୋମୀର ନୃତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା। ବାଆଲ ହେଉଛି ମିଥ୍ୟା ପୁରୁଷ ଦେବତା, ଏବଂ ଆଷ୍ଟାରୋଥ ହେଉଛି ଉପବନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେବୀ। ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନେ ଚର୍ଚ୍ଚ (ସ୍ତ୍ରୀ) ଏବଂ ରାଜ୍ୟ (ପୁରୁଷ)ର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେମାନେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସାଲୋମୀ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ରୋମର କନ୍ୟା ଅଟେ, ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ହେଉଛି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗ।

> ଏହି କାରଣରୁ ସେହି ସମୟରେ କିଛି କଲ୍ଦୀୟ ଆଗକୁ ଆସି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ। ସେମାନେ କହି ରାଜା ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ରାଜା, ଆପଣ ଚିରଞ୍ଜୀବୀ ହେଉନ୍ତୁ। ହେ ରାଜା, ଆପଣ ଏକ ଆଜ୍ଞା ଜାରି କରିଛନ୍ତି, ଯେ କର୍ଣ୍ଣେଟ, ବାଂଶୀ, ବୀଣା, ସାକବୁତ, ପସଲ୍ଟେରୀ, ଡଲସିମର ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବାଦ୍ୟସଙ୍ଗୀତର ଶବ୍ଦ ଯେ କେହି ଶୁଣିବ, ସେ ନମି ପଡ଼ି ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରିବ; ଏବଂ ଯେ କେହି ନମି ପଡ଼ି ପୂଜା କରିବ ନାହିଁ, ସେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିମୟ ଭଟ୍ଟିର ମଧ୍ୟରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ। କିଛି ଯିହୂଦୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ବାବିଲ ପ୍ରଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି—ଶଦ୍ରକ୍, ମେଶକ୍, ଓ ଅବେଦ୍ନଗୋ; ହେ ରାଜା, ଏହି ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଗଣନା କରିନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରୁନାହାନ୍ତି, ନାହିଁ କି ଆପଣ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରୁନାହାନ୍ତି। ଦାନିଏଲ 3:8–12।

ସେହି "ଘଣ୍ଟା"ରେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍ନେଗୋଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଚାରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକର କରିବା ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କ ପାଖରେ ନିବେଦନ କଲେ। ସେହି "ଘଣ୍ଟା"ରେ, ରବିବାର ନିୟମ—ଯାହା ପୃଥିବୀର ପଶୁ (ଭୂମିକମ୍ପ) ସମ୍ମୁଖୀନ କରୁଥିବା କମ୍ପନ—ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଓ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ।

> ତାହା ପରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ନିଜ କ୍ରୋଧ ଓ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୋଷରେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍ନେଗୋଙ୍କୁ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ। ତାହା ପରେ ସେମାନେ ଏହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିଲେ। ଦାନିଏଲ 3:13।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଚାଲାଯାଏ (ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଏବଂ ଅବେଦ୍-ନଗୋ), ସେହି ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସେତେବେଳେ ହିଁ ଚାଲାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନମସ୍କାର କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, କିମ୍ବା ଯେପରି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ—ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି।

> ଏବଂ ତିନି ଦିନ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜୀବନର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହାଭୟ ପଡ଼ିଲା। ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ମହାନ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲା, ଏଠାକୁ ଉପରକୁ ଆସ। ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ମେଘରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:11, 12.

ନମିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ସେମାନେ ଇଜିକିଏଲଙ୍କ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାବଳ ପରି ନିଜ ପାଦ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି। ସେମାନେ ସେହି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପରେ ଘୋଷଣା କଲେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହନ୍ତି, ଯେହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଘଟନ ଗଠନକୁ ପ୍ରତିବାଦ କରେ, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରେ, ଏବଂ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସଲାମ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଫଳମୂଳକ ବିଚାର ଶୀଘ୍ର ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି।

ମଧ ରାତ୍ର ିର ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱ ନିର ସନ୍ଦେ ଶ, ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଅଧ ାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ୁ ପ୍ର କାଶିତ ହୋଇଥିବା "ଗୁପ୍ତ କଥା" ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧି
ହୋଇଛି, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନେ ସେହି "ସତ୍ୟ "ରେ ସ୍ଥ ିର ହୋଇଯାନ୍ତ ି,
ସେତେବେଳେ ସନ୍ନ ିକଟ ଭୂମିକମ୍ପ ଦ୍ୱ ାରା ସେମାନେ କମ୍ପ ିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ହେବେ ମଧ ନାହିଁ।

> "ବ୍ୟାଟଲ କ୍ରିକ୍‌ରେ ହେଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକେ ପ୍ରକାରର ଅଟେ। ସାନିଟେରିୟମ୍‌ର ନେତାମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସହ ମିଶିଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କମ୍ ବେଶି ନିଜମାନଙ୍କର ପରିଷଦମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ମନେ ହୁଏ ଯେପରି ସେମାନେ ଆଖି ବୁଜି କାମ କରୁଛନ୍ତି। କୌଣସି ସମୟରେ ଆମ ଉପରେ କ'ଣ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିବାକୁ ଯାଉଛି, ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯେପରି ବିବେକବୁଦ୍ଧି ଦରକାର, ସେହି ବିବେଚନାଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ। ନିରାଶାର, ଯୁଦ୍ଧର ଓ ରକ୍ତପାତର ଏକ ଆତ୍ମା ଅଛି, ଏବଂ ସମୟର ସର୍ବଥା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଆତ୍ମା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ। ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜ ଲଲାଟରେ ମୋହରିତ ହେବେ—ଏହା କୌଣସି ଏମିତି ମୋହର କିମ୍ବା ଚିହ୍ନ ନୁହେଁ ଯାହା ଦେଖାଯାଇପାରେ, ବରଂ ସତ୍ୟରେ ବୌଦ୍ଧିକ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବେ ଏପରି ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଯିବା ଯେ ସେମାନେ ଅଚଳ ରହିବେ—ଯେତେବେଳେ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମୋହରିତ ଓ କମ୍ପନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ, ସେହି କମ୍ପନ ଆସିବ। ନିଶ୍ଚୟ, ଏହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇସାରିଛି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରଦଣ୍ଡ ଏବେ ଦେଶ ଉପରେ ଅଛି, ଯେପରି ଆମକୁ ସତର୍କବାଣୀ ଦିଆଯାଉ, ଯେଣୁ ଆସୁଥିବା କଥାକୁ ଆମେ ଜାଣିପାରିବା।" Manuscript Releases, volume 10, 252.

ମୋହର ଲଗାଇବା ଏକ ଏପରି ଚିହ୍ନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ପ୍ରଥମେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯାହାକି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିବା "ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେମାନେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେହି "ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ"କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ପଶୁର ଚିହ୍ନକୁ ନେଇଯାଏ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରକୁ ଆଣେ, ଏବଂ ଯାହା ଇସ୍ଲାମ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହୁଏ। ଏହା ସେହି ସମୟରେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ "ହତାଶା, ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ରକ୍ତପାତର ଆତ୍ମା" ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି। ସେହି ସମୟ ବର୍ତ୍ତମାନ। ଏହା ସେତେବେଳେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ନେତାମାନେ ଲାଓଦିକୀୟ ଅନ୍ଧତ୍ୱ ହେତୁ ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତି। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକରେ ଅନ୍ତିମ ହେଉଥିବା ମୋହର ଲଗାଇବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ, ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ସେହି ମୋହର ଅଙ୍କିତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ତାହା ଅଦୃଶ୍ୟ ରହେ। ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଏବଂ ଅବେଦ୍ନେଗୋ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସଂଳାପ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ସେହିପରି ସତ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

> ନେବୁକଦ୍ନେଜର କହି ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍ନଗୋ, ଏହା କି ସତ୍ୟ ଯେ ତୁମେ ମୋର ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରୁ ନାହାଁ, ନାହିଁ କି ମୁଁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରୁ ନାହାଁ? ଏବେ ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ, ତେବେ ଯେ ସମୟରେ ତୁମେ କର୍ନେଟ, ବାଂଶୀ, ବୀଣା, ସାକବତ, ସ୍ୱାଲ୍ଟେରୀ, ଡଲସିମର ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବାଦ୍ୟସଙ୍ଗୀତର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବ, ସେହି ସମୟରେ ତଳେ ପଡ଼ି ମୁଁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କର; ଭଲ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ଉପାସନା ନ କର, ତେବେ ସେହି କ୍ଷଣେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡର ମଧ୍ୟରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଯିବ; ଏବଂ ସେ କିଏ ଦେବତା ଯେ ମୋର ହାତରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ? ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍ନଗୋ ଉତ୍ତର ଦେଇ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ନେବୁକଦ୍ନେଜର, ଏହି ବିଷୟରେ ତୁମକୁ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଆମେ ଚିନ୍ତିତ ନୁହେଁ। ଯଦି ଏମିତି ହୁଏ, ତେବେ ଯେ ଆମର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆମେ ସେବା କରୁଛୁ, ସେ ଆମକୁ ଏହି ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ଏବଂ ହେ ରାଜନ୍, ସେ ତୁମର ହାତରୁ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ନୁ କରନ୍ତି, ତଥାପି, ହେ ରାଜନ୍, ଏହା ତୁମର ଜଣା ରହୁ ଯେ ଆମେ ତୁମର ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବୁ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତୁମେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ପ୍ରତିମାକୁ ଉପାସନା କରିବୁ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ 3:14–18.

ତାହାପରେ ସେହି ତିନିଜଣ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦେଖାଯାଇପାରୁଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହରକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ। କେବଳ ସେମାନେ, ଯେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରଥମେ ସେହି ଅଦୃଶ୍ୟ ମୋହର ଅଛି, ସେହି ସମୟରେ—ଯେତେବେଳେ ଏହା ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ—ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହରକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ସଂଲଗ୍ନ ହେବେ।

> ତାହାପରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜର କ୍ରୋଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ଏବଂ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ, ଓ ଅବେଦ୍-ନଗୋଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା; ଏହିକାରଣେ ସେ କହିଲେ ଏବଂ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ଭଟ୍ଟିଟିକୁ ସାଧାରଣତଃ ଯେପରି ତାପିତ କରାଯାଏ, ତାହାଠାରୁ ସାତ ଗୁଣା ଅଧିକ ତାପିତ କରାଯାଉ। ଏବଂ ସେ ନିଜ ସେନାରେ ଥିବା ସବୁଠାରୁ ପ୍ରବଳ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ, ଓ ଅବେଦ୍-ନଗୋଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିଭଟ୍ଟିରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତୁ। ତାହାପରେ ଏହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଉପରବସ୍ତ୍ର, ପାଯାମା, ପାଗ, ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରସହିତ ବାନ୍ଧାଗଲା ଏବଂ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିଭଟ୍ଟିର ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ଦିଆଗଲା। ଏହିହେତୁ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ଥିବାରୁ, ଏବଂ ଭଟ୍ଟି ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍ତପ୍ତ ଥିବାରୁ, ଅଗ୍ନିର ଶିଖା ସେହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା, ଯେମାନେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ, ଓ ଅବେଦ୍-ନଗୋଙ୍କୁ ଉପରକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ। ଏବଂ ଏହି ତିନି ପୁରୁଷ—ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ, ଓ ଅବେଦ୍-ନଗୋ—ବାନ୍ଧା ଅବସ୍ଥାରେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିଭଟ୍ଟିର ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଗଲେ। ତାହାପରେ ରାଜା ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେଲେ, ଏବଂ ତ୍ୱରାୟିତ ଭାବେ ଉଠି ନିଜ ପରାମର୍ଶଦାତାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ କି ତିନିଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଅଗ୍ନିର ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ନଥିଲୁ? ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଁ, ହେ ରାଜନ। ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଦେଖ, ମୁଁ ଚାରିଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଗ୍ନିର ମଧ୍ୟରେ ଚାଲୁଥିବା ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି ହୋଇନାହିଁ; ଏବଂ ଚତୁର୍ଥଜଣଙ୍କର ଆକୃତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରସଦୃଶ। ଦାନିଏଲ 3:19–25.

ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍ନଗୋ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ପରେ ଏକ ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ଭାବେ ଉନ୍ନତ କରାଯିବେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ମୋହର ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।

> "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଜଗତକୁ ପାପ, ଧର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆଣିବା। ଜଗତକୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଚେତାବନୀ ଦିଆଯାଇପାରେ, ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେଉଥିବା, ଉଚ୍ଚ ଓ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଆଚରଣ କରୁଥିବା, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ଅର୍ଥରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାଦତଳେ ଦଳିଦେଉଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପୃଥକ୍କରଣର ରେଖାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ। ଆତ୍ମାଙ୍କର ପବିତ୍ରୀକରଣ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ଥିବାମାନଙ୍କ ଓ ଜାଲିଆ ବିଶ୍ରାମଦିନକୁ ପାଳନ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ଆସିଲେ, ପଶୁର ଚିହ୍ନ କ'ଣ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ସେହି ହେଉଛି ରବିବାର ପାଳନ। ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣିସାରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯେମାନେ ଏହି ଦିନକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନି ଚାଲନ୍ତି, ସେମାନେ ସମୟ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଥିବା ପାପର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷର ବହନ କରନ୍ତି। Bible Training School, December 1, 1903."

ରବିବାର ନିୟମର ସମୟରେ, ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ତାହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଜାତିସଂଘ ଦିଗକୁ ଫେରିବ। ସେ କରୁଥିବା ସେହି ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ସଲୋମୀଙ୍କ ନୃତ୍ୟରେ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ସେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଭ୍ରମିତ କରିବାକୁ ଥିବେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଛଳନାର ନୃତ୍ୟ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଟୀରର ବେଶ୍ୟା ତାହାର ଗୀତ ଗାଇବ, ଏବଂ ନେବୁଖଦ୍ନେସରଙ୍କ ବାଦ୍ୟଦଳ ସଙ୍ଗୀତ ବଜାଇବ। ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ସେହି ଗୀତ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତିମାର ସମ୍ମୁଖରେ ନମନ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବାରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରେ।

> ଏହାପରେ ମୁଁ ପୃଥିବୀରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଶୁକୁ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲି; ତାହାର ମେଷଶାବକ ପରି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଅଜଗର ପରି କଥା କହୁଥିଲା। ସେ ପ୍ର ଥମ ପଶୁର ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ର ୟୋଗ କରେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀକୁ ଓ ତାହାରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କ ୁ ସେହି ପ୍ର ଥମ ପଶୁଙ୍କ ୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ବାଧ କରେ, ଯାହାର ମାରାତ୍ମ କ ଘାଉ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେ ମହା ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ କର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରେ, ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ ଆକାଶରୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅଗ୍ନ ିକୁ ନାମାଇ ଆଣେ, ଏବଂ ସେହି ଅଭ ୂତ କାର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା, ଯେଗୁଡ଼ିକ କରିବାର ଶକ୍ତ ି ସେ ପଶୁର ସମ୍ମୁଖରେ ପାଇଥିଲା, ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କ ୁ ଭ୍ର ମିତ କରେ; ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବାମାନଙ୍କ ୁ ସେ କହେ ଯେ, ଯେହି ପଶୁଟି ତଳୱାରର ଆଘାତ ପାଇଥିଲା ତଥାପି ବଞ୍ଚ ି ରହିଲା, ସେହି ପଶୁର ଗୋଟିଏ ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତ ି ସେମାନେ ତିଆରି କରନ୍ତୁ । ଏବଂ ପଶୁର ସେହି ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତ ିକୁ ପ୍ର ାଣ ଦେବାର ଶକ୍ତ ି ତାହାକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ପଶୁର ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତ ି କଥା କହିବ, ଏବଂ ଯେତେମାନେ ପଶୁର

ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଉପାସନା କରିବେ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ। ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ—କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ, ଧନୀ ଓ ଦରିଦ୍ର, ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ଦାସ—ସେମାନଙ୍କର ଡାହାଣ ହାତରେ କିମ୍ବା ଲଲାଟରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ କରେ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ଚିହ୍ନ, କିମ୍ବା ପଶୁର ନାମ, କିମ୍ବା ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା ନଥାଏ, ସେ କେହି କିଣିବା କିମ୍ବା ବେଚିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନ ହେଉ। ଏଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି। ଯାହାର ବୁଝିବାର ଶକ୍ତି ଅଛି, ସେ ପଶୁର ସଂଖ୍ୟାକୁ ଗଣନା କରୁ; କାରଣ ଏହା ମନୁଷ୍ୟର ସଂଖ୍ୟା; ଏବଂ ତାହାର ସଂଖ୍ୟା ଛଅଶେ ଛଅଷଠି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11–18।

ଶେଷ ଦିନମାନରେ ମିଶର ଜଗତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ (ଯାହା ସେତେବେଳେ ଜାତିସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଶାସିତ ଥିଲା), କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ମିଶରଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା) ଏକ "ହାୟ" (ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ) ଘୋଷିତ କରାଯାଇଛି। ଯେତେବେଳେ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ଜଗତ ପାଇଁ ପତାକାସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାନ୍ତି, ସେହି ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ପ୍ରକୃତରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ନୁହେଁ।

ଯେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ମିଶରକୁ ଅବତରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରନ୍ତି, ରଥମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଅନେକ; ଏବଂ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ବହୁତ ବଳବାନ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ନାହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି—ସେମାନଙ୍କୁ ଧିକ୍! ତଥାପି ସେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀ; ସେ ଅମଙ୍ଗଳ ଆଣିବେ, ଏବଂ ନିଜ ବାକ୍ୟ ପଛକୁ ନେବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ଦୁଷ୍କର୍ମୀମାନଙ୍କ ଘର ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏବଂ ଅଧର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବେ। ଏବେ ମିଶରୀୟମାନେ ମନୁଷ୍ୟ, ଈଶ୍ୱର ନୁହେଁ; ସେମାନଙ୍କ ଘୋଡ଼ାମାନେ ମାଂସ, ଆତ୍ମା ନୁହେଁ। ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିବେ, ସେତେବେଳେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଯିବ, ଏବଂ ଯେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥାଏ ସେମଧ ଧସି ପଡ଼ିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ନାଶ ହେବେ। କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଏପରି ଭାବେ ମୋତେ କହିଛନ୍ତି, ଯେପରି ସିଂହ ଓ ଯୁବ ସିଂହ ନିଜ ଶିକାର ଉପରେ ଗର୍ଜନ କରେ, ଏବଂ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଠାଳମାନଙ୍କ ଏକ ଭିଡ଼ ଡାକାଯାଏ, ସେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱରକୁ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ, ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର କୋଳାହଳରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରିବ; ସେହିପରି ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ସିଓନ ପର୍ବତ ପାଇଁ ଏବଂ ତାହାର ଟିଲା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅବତରଣ କରିବେ। ଉଡୁଥିବା ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପରି ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ; ରକ୍ଷା କରି ସେ ତାହାକୁ ଉଦ୍ଧାର ମଧ୍ୟ କରିବେ; ଏବଂ ଅତିକ୍ରମ କରି ସେ ତାହାକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବେ। ତୁମେ ସେହିଁଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେର, ଯାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଗଭୀର ଭାବରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଛନ୍ତି। କାରଣ ସେହି ଦିନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜର ରୂପାର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ନିଜର ସୁବର୍ଣ୍ଣର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବ, ଯେଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ନିଜ ହାତ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାପର ନିମିତ୍ତେ ତିଆରି କରିଥିଲା। ତାହାପରେ ଅଶ୍ଶୁର ତଳୱାରରେ ପତିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପରାକ୍ରମୀ ମଣିଷର ତଳୱାରରେ ନୁହେଁ; ଏବଂ କୌଣସି ଅତି ଅଳ୍ପଜନଙ୍କର ତଳୱାର ନୁହେଁ, ତଥାପି ତଳୱାର ତାହାକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ; ସେ ତଳୱାରରୁ ପଳାଇବ, ଏବଂ ତାହାର ଯୁବକମାନେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯିବେ। ଏବଂ ସେ ଭୟବଶତଃ ନିଜର ଦୁର୍ଗକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯିବ, ଏବଂ ତାହାର ଅଧିପତିମାନେ ପତାକାକୁ ଦେଖି ଭୀତ ହେବେ, ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଅଗ୍ନି ସିଓନରେ ଅଛି, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ଭଟ୍ଟି ଯିରୁଶାଲେମରେ ଅଛି। ଯିଶାୟ 31:1–9।

ଯିରୁଶାଲେମ ସେହି ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ, ଯାହାକୁ ସଂସାର ନିହାରିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଚାରିଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବିହରୁଥିବା ଦେଖିବେ।

ତାହାପରେ ନେବୁଖଦ୍ନେସର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିମୟ ଭଟ୍ଟିର ମୁହାଁକୁ ନିକଟେ ଆସି କହିଲେ, "ହେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦନଗୋ, ପରମୋଚ୍ଚ ଦେବଙ୍କ ସେବକମାନେ, ବାହାରିଆସ, ଏଠାକୁ ଆସ।" ତାହାପରେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦନଗୋ ଅଗ୍ନିର ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଆସିଲେ। ଏବଂ ରାଜକୁମାରମାନେ, ଶାସକମାନେ, ସେନାପତିମାନେ ଓ ରାଜଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତାମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେହ ଉପରେ ଅଗ୍ନିର କୌଣସି ଶକ୍ତି ହୋଇନଥିଲା; ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡର ଗୋଟିଏ କେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଗ୍ଧ ହୋଇନଥିଲା; ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇନଥିଲା; ଏବଂ ଅଗ୍ନିର ଗନ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗିନଥିଲା। ତାହାପରେ ନେବୁଖଦ୍ନେସର କହିଲେ, "ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦନଗୋଙ୍କ ଦେବତା ଧନ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ; ସେ ନିଜ ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇ, ନିଜଠାରେ ଭରସା କରିଥିବା

> ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ନିଜମାନଙ୍କ ଦେହକୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ଦେବତା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବତାଙ୍କୁ ସେବା କିମ୍ବା ଉପାସନା ନ କରନ୍ତୁ।" ଦାନିଏଲ 3:26–28.

ତାପରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଆଜ୍ଞା ଜାରି କଲେ। ସେହି ଆଜ୍ଞା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ତିମ ଆଜ୍ଞାକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ। ସେ ଏକ ମୃତ୍ୟୁ-ଆଜ୍ଞା ଜାରି କରେ, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗର ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦୁର୍ବଳ ପ୍ରୟାସରୂପେ ପ୍ରତୀତ ହେଲେ ମଧ, ବାସ୍ତବରେ ସେହିଟି ଜଗତର ଶେଷରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ମୃତ୍ୟୁ-ଆଜ୍ଞାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ। ନେବୁଖଦ୍ନେଜର, ଯିଏ ଜଗତର ଶେଷ ସମୟରେ ଥିବା ଜଣେ ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେ ରୋମର ବେଶ୍ୟା ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରୁଥିବା ନାଗର ଦଶ ରାଜାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିଦୃଶ୍ୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଜ୍ଞା ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ-ଆଜ୍ଞା, ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ତାଙ୍କ ନିଜ ସମୟ ପାଇଁ ଏକ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ତ୍ରିଗୁଣୀୟ ଏକତାର ଅନ୍ତିମ ଆଜ୍ଞାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ଆଜ୍ଞା ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ-ଆଜ୍ଞା, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ କାର୍ଯ୍ୟକରୀ କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେବେ ମଧ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ନାହିଁ।

> ଏହିହେତୁ ମୁଁ ଏକ ଆଜ୍ଞା ଜାରି କରୁଛି ଯେ, ଯେକୌଣସି ଜାତି, ଦେଶ, କିମ୍ବା ଭାଷାର ଲୋକ ଯଦି ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍ନଗୋଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଅସଂଗତ କଥା କହେ, ସେ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରାଯିବ, ଏବଂ ତାହାର ଘରକୁ ମଳସ୍ଥଳୀ କରାଯିବ; କାରଣ ଏପରି ପ୍ରକାରରେ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବତା ନାହିଁ। ପରେ ରାଜା ବାବିଲ ପ୍ରଦେଶରେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଓ ଅବେଦ୍ନଗୋଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତ କଲେ। ଦାନିଏଲ 3:29, 30.

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ଅଧ୍ୟାୟର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଂଶ ଲେଖିତ ଅଭିଲେଖରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇସାରିଛୁ, ଯାହା ଆଧାର କରି "ପୁନରୁକ୍ତି ଏବଂ ବିସ୍ତାର" ନାମକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟ ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାର ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବୁ। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଚାରି 1798 ମସିହାକୁ ଓ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ପାଞ୍ଚ ରବିବାର ନିୟମକୁ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଯେତେବେଳେ ଅଜଗର ସଦୃଶ କଥା କହେ ସେତେବେଳେ ତାହାର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଗଠନ ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ, ଏହି ଦୁଇଟି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଭାବରେ ଏକତ୍ର କରାଯିବା ଉଚିତ। ଏହି କାରଣରୁ, ଆମେ ପ୍ରଥମେ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସତର୍କତାସହ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବୁ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହାକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜରଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ଜାଣିବା ଓ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେ ନିଜ ପିତାମହ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟସମାଜରୁ ବହିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଥିଲେ। ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ, ଯେହି ବୁଦ୍ଧିଶକ୍ତିକୁ ନେଇ ସେହି ଗର୍ବିତ ସମ୍ରାଟ ଅଭିମାନ କରୁଥିଲେ, ତାହା ଯିଏ ଦେଇଥିଲେ ସେହି ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କଠାରୁ କାଢ଼ି ନିଆଗଲା। ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ରାଜା ନିଜ ରାଜ୍ୟରୁ ତଡ଼ାଇ ଦିଆଗଲେ ଓ କ୍ଷେତ୍ରର ପଶୁମାନଙ୍କ ସହଚର କରାଗଲେ। କିନ୍ତୁ ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜରଙ୍କ ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତି ଓ ଆତ୍ମମହିମାପ୍ରିୟତା ସେହି ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ମିଛାଇ ଦେଲା, ଯାହାକି ସେ କେବେମଧ ଭୁଲିବା ଉଚିତ ନଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହିପରି ପାପ କଲେ, ଯେପରି ପାପ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡ ଆଣିଥିଲା। ତାଙ୍କୁ କୃପାପୂର୍ବକ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ଅପଚୟ କଲେ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ସହ ପରିଚିତ ହେବା ପାଇଁ ନିଜ ଆସନ୍ନ ପରିସରରେ ଥିବା ସୁଯୋଗମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅବହେଳା କଲେ। 'ମୁଁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ କ'ଣ କରିବି?'—ଏହା ସେହି ମହାନ କିନ୍ତୁ ମୂର୍ଖ ରାଜା ଉଦାସୀନତାର ସହିତ ଅତିକ୍ରମ କରିଦେଇଥିବା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା।" Bible Echo, April 25, 1898.